

Este vorba despre o „decizie de concediere colectivă” în sensul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 98/59/CE și în cazul în care întreprinderea care îl controlează pe angajator îi dă acestuia instrucțiuni ca urmare a cărora concedierile colective devin inevitabile din punct de vedere economic?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Conform articolului 2 alineatul (4) al doilea paragraf coroborat cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) și litera (b) punctul (i), precum și cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE, reprezentanții lucrătorilor trebuie informați și cu privire la motivele economice sau de altă natură pe care întreprinderea care îl controlează pe angajator își întemeiază deciziile care l-au determinat pe angajator să efectueze concedieri colective?

4) Este compatibil cu articolul 2 alineatul (4) coroborat cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) și litera (b) punctul (i), precum și cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE să se impună lucrătorilor care invocă în instanță nulitatea disponibilizării efectuate în cadrul unei concedieri colective pe motiv că angajatorul care efectuează concedierea nu a desfășurat în mod corect procedura de consultare cu reprezentanții lucrătorilor, pe lângă prezentarea de indicii privind existența controlului exercitat asupra angajatorului, o obligație de motivare a acestui aspect și sarcina probei?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a patra întrebare:

Ce alte obligații în materie de motivare și de sarcină a probei mai pot fi impuse lucrătorilor în acest caz în temeiul reglementărilor menționate?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la
6 februarie 2017 – Daniela Chlubna/APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG**

(Cauza C-62/17)

(2017/C 144/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Daniela Chlubna

Pârâtă: APSB – Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Întrebările preliminare

1) O „întreprindere care îl controlează pe [...] angajator” în sensul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽¹⁾ este doar o întreprindere a cărei influență este asigurată prin participării și drepturi de vot sau este suficientă și o influență asigurată prin contract sau în fapt (de exemplu prin posibilitatea persoanelor fizice de a da dispoziții)?

2) În cazul în care se va răspunde la prima întrebare în sensul că nu este necesară o influență asigurată prin participării și drepturi de vot:

Este vorba despre o „decizie de concediere colectivă” în sensul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 98/59/CE și în cazul în care întreprinderea care îl controlează pe angajator îi dă acestuia instrucțiuni ca urmare a cărora concedierile colective devin inevitabile din punct de vedere economic?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Conform articolului 2 alineatul (4) al doilea paragraf coroborat cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) și litera (b) punctul (i), precum și cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE, reprezentanții lucrătorilor trebuie informați și cu privire la motivele economice sau de altă natură pe care întreprinderea care îl controlează pe angajator își întemeiază deciziile care l-au determinat pe angajator să efectueze concedieri colective?

4) Este compatibil cu articolul 2 alineatul (4) coroborat cu articolul 2 alineatul (3) litera (a) și litera (b) punctul (i), precum și cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 98/59/CE să se impună lucrătorilor care invocă în instanță nulitatea disponibilizării efectuate în cadrul unei concedieri colective pe motiv că angajatorul care efectuează concedierea nu a desfășurat în mod corect procedura de consultare cu reprezentanții lucrătorilor, pe lângă prezentarea de indicii privind existența controlului exercitat asupra angajatorului, o obligație de motivare a acestui aspect și sarcina probei?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a patra întrebare:

Ce alte obligații în materie de motivare și de sarcină a probei mai pot fi impuse lucrătorilor în acest caz în temeiul reglementărilor menționate?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance de Limoges (Franța) la 6 februarie 2017 – Banque Solfea SA/Jean-François Veitl

(Cauza C-63/17)

(2017/C 144/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Limoges

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banque Solfea SA

Pârât: Jean-François Veitl

Întrebarea preliminară

Dacă dobânda anuală efectivă aferentă unui credit este de 6,75772%, regula rezultată din Directiva 98/7/CE din 16 februarie 1998 ⁽¹⁾ și din Directiva 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 ⁽²⁾ potrivit căreia, în versiunea în limba franceză, „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1” (Rezultatul calculului trebuie exprimat cu o precizie de cel puțin o zecimală. Dacă a doua zecimală este mai mare sau egală cu 5, la prima zecimală se adăugă unu), permite să se considere corectă o DAE indicată de 6,75 %?

⁽¹⁾ Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de modificare a Directivei 87/102/CEE de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO 1998, L 101, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 210)

⁽²⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 6 februarie 2017 – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Cauza C-65/17)

(2017/C 144/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione